

Kafel piecowy garnkowy

Wymiary: wysokość 13 cm, \varnothing 16 cm Materiał: glina Czas powstania: XV wiek Kafel w kształcie garnka o grubych ściankach, rozszerzających się ku górze i z płaskim dnem. Zakończony prostą, wystającą na boki wargą. Naczynie jest formowane ręcznie z czerwonej gliny i wypalane. Ma chropowatą powierzchnię z widocznymi śladami kształtowania. Wewnątrz uformowany koliście. Na dnie znajduje się niewielki okrągły otwór. Widoczne są nieznaczne obicia brzegów oraz białe odbarwienie wokół dna i na ściankach do wysokości ok. 3 cm. Kafle naczyniowe są pierwszymi znanymi kaflami służącymi do budowy pieców, które ogrzewały średniowieczne wnętrza. Co istotne, na taki piec mogli pozwolić sobie jedynie najbogatsi przedstawiciele wyższych stanów i duchowieństwa. Miały one kształt garnków lub misek wmurowanych w ścianę pieca otworem na zewnątrz. Wygląd otworów zmieniał się z biegiem czasu - od najprostszych okrągłych, przez kwadratowe, aż do wielobocznych, w kształcie koniczyny czy sercowatych. Ich produkcję na terenach polskich datuje się już na XIV wiek, a rozpowszechniły się w wieku XV. Zazwyczaj kafle naczyniowe formowane były na kole garncarskim - można to rozpoznać po charakterystycznych pierścieniowych wyźłobieniach na ich powierzchni. Prawa do wizerunku cyfrowego: CC BY 1.0

<https://creativecommons.org/licenses/by/1.0/deed.pl>